

fastsætte Satserne, og vi gik saaledes frem, at vi satte den første Sats for det raffinerede Sukker, der var absolut det vigtigste, ned fra 12 til 10 Øre pr. Kilo og Afgiften op fra 5,14 til 5,70. Beskyttelsen reduceredes altsaa til 4,30 Øre pr. Kilo, hvilket svarer til Brysselerkonventionen. Der er kommet en Nedsættelse af 2,56 Øre pr. Kilo, altsaa en Nedsættelse af $1\frac{1}{4}$ Øre pr. Pund. Det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) gjorde egentlig ikke Indvending mod Affattelsen af denne Sats. Han siger, at Polarisationsgrænsen ligger saa højt, at en Del Sukker, der er lysere end Nr. 18, og som nu altsaa hører til den første højt beskyttede Gruppe, falder ned i næste Gruppe. Hertil er at bemærke, at den Grænse, som vi have fastsat for Polarisationen, er den samme, som er fastsat som Grænse for det lyse, raffinerede Sukker i England, der med Hensyn til dette Punkt maa antages at være det førende Land. Jeg skal endvidere bemærke, at det er den Grænse, som Sukkerfabrikkerne selv have anbefalet os i en Skrivelse, de i sin Tid sendte os. Fremdeles skal jeg bemærke, og det gælder alle de ærede Medlemmers Udtalelser om Grænserne, at naar man nu gaar over fra Lyshedsgraden, som har været en slet Sukkermaaler, til en god Sukkermaaler, som Polarisationen er, maa der ske det, at det lyse Sukker, der før urigtigt stod over Grænsen, nu falder ned under den. Men paa den anden Side, og det glemme Sukkerfabrikkerne og det ærede Medlem at fremhæve, glider ogsaa mørkt Sukker — altsaa mørkt farvet, men stærkt sukkerholdigt Sukker — op over Grænsen. Det er jo ganske givet, at naar man gaar over fra en Maaler, som regner efter Udseende, til en anden Maaler, der regner efter Indhold, kunne, hvor man nu sætter Grænsen, den gamle Grænse og den ny Grænse aldrig fuldstændig komme til at dække hinanden. Saa var den ny Maaler ikke bedre end den gamle, men akkurat lige saa slet. Det maa nødvendigvis være saaledes, at noget af det, der var over den gamle Maalegrænse, maa glide ned under den ny, og noget af det, der var under den gamle Grænse, maa glide over den ny.

Men hvis ærede Medlemmer saa ville sige: Vi ville gerne have at vide, hvor meget der glider oven fra ned ad og hvor meget neden fra op ad, ser jeg mig unægtelig ikke i Stand til at opgive dette for dem. Det kunde maaske Sukkerfabrikkerne gøre, maaske, thi det vilde endda være vanskeligt for dem, i hvert Fald ser jeg mig ikke i Stand dertil. Vi vare selv

opmærksomme paa, at adskillige af de Sukkere, der tidligere sikkert faldt ind under Lyshedsgraden Nr. 1, vilde glide ind i 2den Klasse, og for at bøde noget herpaa gik vi ogsaa med til at forhøje Beskyttelsen for de Sukkere, der falde ind under 2den Klasse, idet Tolden her blev sat op fra 6 til 7 Øre pr. Kilogram, og Afgiften ned fra $4\frac{1}{2}$ Øre til 4. Det var altsaa en Forøgelse af Beskyttelsen paa $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilogram, som staar i Modsetning til den Nedsættelse i Beskyttelsen paa 2,56 Øre, der findes paa den første Sats. Den anden Afdeling rummer Sukker, der polariserer fra 94 til 98. Idet Fabrikkerne beregne et Tab ved de lyse Sukkere, der som Følge af det ny Maal falde ned i anden Afdeling og derved faa mindre Beskyttelse, maa de ogsaa beregne det Kvantum, der nu allerede er i anden Afdeling og forbliver der og nu faar den forøgede Beskyttelse af $1\frac{1}{2}$ Øre. Det, der paa Grund af den ny Grænse falder ned fra øverste Sats til de andre, faar i Sammenligning med, hvad det vilde have faaet, hvis det var blevet der oppe, et Nedslag af 1,80 pr. Kilogram, men det Sukker, der allerede nu er i anden Klasse og kan blive der, vil vinde 1,50 pr. Kilogram. Fabrikkerne have ikke opgivet noget om, hvordan Kvantummet fordeles sig imellem disse to Klasser. Det ærede Medlem siger, at de Sukkere, der falde her ind under, og som altsaa faa en forøget Beskyttelse, ere ikke gangbare Varer og ikke ville kunne indarbejdes. Det er meget rigtigt, at for Øjeblikket er det ikke gangbare Varer, men jeg tror, at det er ganske urigtigt, at de ikke ville kunne indarbejdes. Sukkerfabrikkerne have hidtil ikke haft nogen Interesse deraf, men det kunde dog være, at det, naar de fik Interesse deraf, meget vel kunde lykkes dem at indarbejde nogle af disse Sukkere til Forbrug. Der er meget gode Forbrugs-sukkere her imellem.

Den Polarisationsgrænse nedad, som her er sat, nemlig 94, er tænkt gennemsnitlig at skulle svare til en Lyshedsgrad af 11, og herunder skulde der falde Sukkere, der ikke egne sig til Raffinering og i ringe Grad til Konsum. Derfor maa det ærede Medlem ikke undre sig over, at der for denne Gruppe ikke findes særlige Bestemmelser om Afgiften ved Indførsel til Raffinering. Men det ærede Medlem kan rette sin Kritik i ganske anden Retning, nemlig mod selve det Polarisations-tal, 94, som her er anført. Som allerede ovenfor nævnt, er det ikke muligt, naar